

Săvârșirea „logicii” dictatoriale

Cezar
A. Mihalache

Prin reținerile și arestările „portocalii” ale DNA-ului, în special din zona administrației locale, Traian Băsescu dă impresia că a scos la înaintare artileria grea. O artilerie reflectată nu atât prin „jucătorii” de la DNA, acest braț de execuție al ordinelor cotroceniste, ci prin atitudinea fățișă și deloc subtilă de impunere a strategiei băsiste după care ar trebui să se deruleze faptele politice de acum înainte.

Suntem în fața unei demonstrații de forță, prin impunerea deciziilor prezidențiale în jocul politic. În primul rând, la nivelul celui „portocaliu”. Și nu ar trebui să ne mire. Pentru că, dacă Ion Iliescu, ce dovedește că nu este deloc un „pensionar” al echierului politic, a făcut și desfăcut atâtea formațiuni de sorginte „fesenistă” (și pare decis a prinde și vremea în care vom vorbi și de „cripto-fesenism!”),

prin care acesta mai poate fi ademenit spre urna de vot.

O urnă pe cale să devină mormântul scheletului politic românesc dacă electoratul nu va fi agățat, în condițiile în care încrederea și fidelitatea sunt valori pierdute de către structura politică românească în actuala ei organizare, prin stârnirea un minim interes. De aceea, președintele a declanșat în PDL o „execuție” publică imediată, de eliminare a puroiului din puroiul portocaliu, simpla vânatoare de vrăjitoare, practică de celelalte partide, având neajunsul de a-i transforma adesea pe cei „revocați” în victime (a se vede cazurile social-democrate). Doar în acest fel s-ar putea crea un altfel de partid, masa de corupții din PDL de care avem noi acum habar urmând a fi eliminată pentru a răspunde așteptărilor electoratului.

Este singurul mijloc de a mai stârni interesul acestuia, încercările de „rebranduire” a formațiunii (prin schimbarea culorii siglei

de brațul „de forță” al PDL, DNA, se vor constitui și într-un pretext al demarării marilor arestări din zona opoziției de anul viitor, cu un efect electoral și mai accentuat. Aceste „epurări” din PDL nu se fac însă doar pentru refacerea imaginii partidului. Pentru că Traian Băsescu nu urmărește „sine qua non” curățarea partidului „de suflet” (de care oricum îi pasă mai puțin decât îi pasă lui Ion Iliescu de PSD!) de elementele toxice. Nu acesta este scopul central, procesul de eliminare a „corupților” din partid începând mult prea devreme față de aparenta țintă finală: campania electorală.

Într-o cadență care, raportată la perioada rămasă până la alegeri, ar duce la epuizarea rapidă a „cărni de tun” din PDL.

Traian Băsescu mai urmărește ceva, eliminarea „cancerului” din partid asigurând și fundamentele necesare justificării unei acțiuni mult mai mârșave. Reorganizarea administrativ teritorială prin croirea „dovezilor” irefutabile ale necesității desființării actualei configurații a țării din cauza putregaiului existent la nivelul primăriilor, consiliilor județene etc. Iar direcția se vede clar: nu cad capete de miniștri, de secretari de stat ori de parlamentari ai PDL-ului. Ci doar „țintele” din zona locală.

Aici este cheia întregii șarade! Justificarea reorganizării administrației locale, cu adaosul de reorganizare teritorială, prin evidențierea, pentru început, a putregaiului portocaliu.

Pe care Traian Băsescu îl știa în partid, dar pe care l-a protejat până acum tocmai pentru a-și crea argumentația necesară scenariului pe care vrea să-l impună. Iar cum pecinginea portocalie este deja suficient de extinsă pentru a sădi, prin arestări dirijate, lăstarele decribilizării întregii autorități locale (și dacă mai cad și câteva capete de primari ai opoziției cu atât mai bine!), aranjarea faptelor după „logica” dictatorială a lui Traian Băsescu este ca și împlinită.

USL: Am „înfrânt” la Senat!!!

Ionuț Țene

Stau și mă minunez și nu îmi vine să cred privind infantilismul politic dus până la extrem al liderilor USL.

Nu am înțeles logica lui Ponta și Antonescu: hai să-l dăm jos pe Geoană de la președinția Senatului că nu joacă cum vrem noi, dar să oferim pe tavă șefia camerei superioare lui Vasile Blaga? Mă apucă „râsu/plânsu” când văd „aplaudacii” de serviciu ai USL seara aceasta pe la toate dezbaterile TV că au „înfrânt” puterea și

că de fapt alegerea lui Vasile Blaga, liderul PDL, la președinția Senatului este o victorie a opoziției. Cred că „schizofrenia” politică a liderilor USL, Ponta și Antonescu, ar trebui dată spre studiu de manual în facultățile de științe politice din universitățile lumii.

E halucinant să oferim pe tavă o funcție politică a opoziției către partidul puterii și apoi să afirmăm pe toate canalele media că ai învins!!! Trebuie să-i dau dreptate lui Radu Berceanu, care nu mi-a fost niciodată simpatic, că actualii lideri ai USL suferă de simptome grave de infantilism politic.

Am mai scris că mergând USL pe această linie de „schizofrenie” dâmbovițeană în curând scena politică românească nu va avea opoziție. USL se face vinovat de acest lucru grav pur și simplu din prostie. În politică acest autogol al USL va duce la căderea în sondajele electorale și în curând la dezmembrarea alianței. Ponta și Antonescu vor plăti acest preț politic că se joacă cu viitorul opoziției române.

Am deja nostalgii din vremurile când Seniorul Corneliu Coposu făcea opoziție adevărată în anii 90 la regimul neo-comunist al

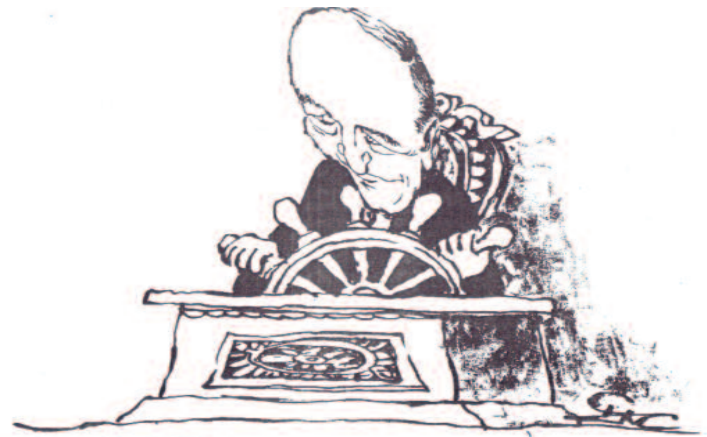
lui Iliescu. Azi, Ponta și Antonescu, în disprețul românilor disperați de o criză și o guvernare uzată, ratează dreptul firesc al poporului de a avea o opoziție credibilă, speranțe și alternanță politică reală în 2012. Să ai la putere un guvern care abia reușește să mențină echilibrul economic și care trăiește din tăieri de salarii și pensii, iar USL să nu profite electoral și să se autofaulteze politic – , în loc să vină cu soluții, programe și proiecte economice pentru români – e o dramă a democrației noastre.

De azi pot spune că România nu mai are opoziție, prin votul de la Senat, iar USL a ajuns o „mârtoagă” politică.

Viitorul opoziției române nu mai este în mâinile lui Ponta și Antonescu, ci în altă parte. E o analiză tristă și șantajul UDMR, care dovedește că pentru a rămâne la ciolan e în stare de absolut orice „curvăsărie” politică anti-națională.

Pe de altă parte revenirea în prim planul politicii a lui Vasile Blaga la președinția Senatului, o funcție reprezentativă percepută favorabil de electorat, îl va propulsa în 2014 ca un posibil candidat PDL la Cotroceni. Puterea lui Blaga va crește în partidul de guvernământ punând în umbră rețeaua de putere a femeilor propulsate de Traian Băsescu. Prin favorizarea indirectă a alegerii lui Vasile Blaga ca și președinte al Senatului, USL a permis PDL să se reinventeze politic.

Ceea ce mă doare foarte tare e faptul că pe scena politică românească nu există o opoziție credibilă pentru o schimbare de regim în 2012 și implicit de regenerare a speranței românilor, factor necesar pentru o relansare economică viitoare.

formațiuni cu acronime diferite dar cu esență identică, de ce ar trebui ca Traian Băsescu să se limiteze la cele două construcții de până acum? PD și PDL. Mai ales că prima a reprezentat oricum o moștenire înhățată și oricât s-ar fi străduit să o răsucescă pe la colțuri, tot nu va reuși să se identifice, din punct de vedere al istoriei politice, integral cu ea.

Traian Băsescu a slobozit dară frâiele executanților săi chiar împotriva partidului „de suflet”.

Și este un proces bine calculat, căci, dacă ne uităm la data alegerilor, curățarea partidului de „baroni” și acoliții „băieților deștepți”, va putea oferi electoratului singurul cârlig

și înlocuirea mesajelor seci cu unele cu nuanțe anglo-smecherești) nereușind să producă nici măcar o emoție.

În acest fel, în prejma algerilor, pe eșichierul politicii românești se va găsi un partid aparent mai „curat” decât PSD-ul, care nu face decât să se îngroape sub scandalurile interne, ori PNL, marele absent, în termenii reali, ai agitației prelectorale care ar fi trebuit să mistuie acum eșichierul politic prin toate cotloanele lui. Desigur, rămâne întrebare: cine va fi „regele” celor descălecați din PDL. Va merge Traian Băsescu pe linia de destructurare a actualei configurații a democrat-liberalilor până la vârf?

În plus, aceste rețineri și arestări executate

Suspendarea președintelui Bănescu și exproprierea românilor din România

Gheorghe Funar

Marea majoritate a românilor cunosc proverbul „Țara arde și baba se piaptână!” Nu-l știu acest proverb chiar toți parlamentarii, mai ales cei din PSD, PNL și PC, adunați sub umbrela USL.

În anul 2007, pentru prima dată în istoria politicii post-decembriște, președintele Bănescu a fost suspendat din funcție prin votul a 322 de parlamentari, pentru fapte grave, prin care au fost încălcate prevederile Constituției.

Apoi a fost organizat un Referendum Național pentru demiterea președintelui Bănescu. În acea perioadă, acesta era tare supărat și suspendat! I-au sărit, practic, în ajutor PSD și, mai ales, președintele acestuia, Mircea Geoană. La o adunare publică organizată în București de către PSD și PRM, liderii PSD în frunte cu Mircea Geoană au refuzat, în ultimul moment, să apară pe scenă alături de președintele Corneliu Vadim Tudor și parlamentarii PRM spre a se adresa miilor de români veniți în Capitală din numeroase județe. Tot atunci, pentru a brua discursul președintelui PRM, a zburat la joasă înălțime un elicopter... anonim. Apoi, în timpul campaniei pentru referendumul vizînd demiterea președintelui Bănescu a fost evident blatul dintre PSD, PDL și PNL, inclusiv prin slaba mobilizare a membrilor și simpatizanților acestora pentru participarea la vot. Ca urmare, președintele Bănescu nu a fost demis. Alegătorii au memoria scurtă și în 2009 l-au reales președinte.

În ultimii patru ani, președintele Bănescu a sfidat de multe ori prevederile Constituției României, dar partidele din Opoziție nu au reacționat ferm și eficient. Acum, în ultima decadă a lunii noiembrie 2011, au aflat partidele din Opoziție că președintele Bănescu a zis la posturile publice de radio și televiziune că dacă va fi dată o decizie a Curții Constituționale prin care să se ajungă la o creștere a pensiilor la rata inflației și la revenirea la salariile bugetarilor dinaintea tăierilor făcute de Guvernul Boc V în anul 2010, atunci această decizie nu va putea fi aplicată pentru că nu sînt bani. Pentru această opinie a președintelui Bănescu, liderii Opoziției, respectiv cei ai PSD, PNL și PC, au hotărît să înceapă demersurile pentru suspendarea președintelui Bănescu. Demersul era și este necesar! Dar... tentativa Opoziției are șanse mari să fie oprită înaintea Referendumului Național. De ce? Pentru că în afară de dorință, inițiatorii ar trebui să aibă puțință și ceva știință. Prezentăm cîteva argumente :

1) Se știe că „pisica cu clopoței nu prinde șoareci!” Liderii PSD, PNL și PC au

renunțat la surpriza acestui demers pe care l-am mediatizat mult.

2) Abia după mediatizarea intenției și apoi a hotărîrii Opoziției vizînd suspendarea președintelui Bănescu, se constituie o comisie tripartită care va inventaria faptele grave ale acestuia legate de încălcarea Constituției.

3) Tinerii lideri ai PSD, PNL și PC nu știu sau au uitat că au votat în Parlament, în toamna anului 2010, o modificare și o completare a Legii Curții Constituționale, propusă de deputații și senatorii PDL, prin care hotărîrea autorității legiuitoare a țării de suspendare a președintelui României poate fi atacată la această Curte, iar decizia ei irevocabilă poate anula Hotărîrea Parlamentului și astfel nu se mai organizează Referendumul Național pentru demiterea președintelui Traian Bănescu.

4) Matematic, Opoziția nu are asigurate cele 234 de voturi minim necesare pentru adoptarea Hotărîrii Parlamentului privind suspendarea președintelui Bănescu. La votul secret cu bile, este posibil ca o parte dintre parlamentarii PSD, PNL și PC, respectiv cei alogeni și alții care bănuiesc sau vor afla întîmplător că DNA le pregătește niște dosare penale, să voteze împotriva hotărîrii de suspendare. Parlamentarii PDL, UNPR, UDMR și deputații minorităților etnice, mulți dintre ei speriați cu dosare penale, vor vota cu toții împotriva hotărîrii de suspendare. Nu întîmplător, în perioada 1990-2011, niciun partid politic nu a inventariat și nu s-a lăudat cu numărul total al alogenilor din rîndurile sale! Mai mult, niciodată partidele politice parlamentare nu au făcut cunoscut românilor că, în perioada 1990-2011, mai mult de jumătate dintre cei ajunși în Parlamentul României au fost și sînt alogeni! Manipulatorii opiniei publice ocolesc această realitate, care nu este întîmplătoare, ci este una dintre cheile așa-zisei democrației post-decembriște! În România, minoritățile etnice au o reprezentare de sub 10 la sută din totalul populației. În toate legislaturile Parlamentului României, minoritățile etnice au avut o reprezentare reală de peste 50 la sută! De ce? Pentru a se putea înfăptui legal Holocaustul împotriva Poporului Român !

5) Senatorii și deputații PSD, PNL și PC au rupt, practic, legăturile cu cetățenii din colegiile electorale și nu le-au reprezentat și apărut interesele. Ei s-au izolat în turnul de fildeș al Parlamentului și abia în campaniile electorale din 2012 se vor duce în vizită prin colegiile din țară și străinătate, spre a-i păcăli din nou pe alegătorii cu alte promisiuni electorale.

Spre deosebire de anul 2007, acum cînd peste 90 la sută dintre cetățenii români

ar vota la referendum pentru demiterea președintelui Bănescu, sînt șanse foarte mici ca să existe o Hotărîre a Parlamentului de suspendare a sa din funcție. Iarăși, logica se blochează! În mod normal, senatorii și deputații aleși de calculator din colegiile electorale, botezate ilogic uninominale, ar trebui să reprezinte în Parlament, la vot secret cu bile, care este voința cetățenilor, respectiv de demitere a președintelui Bănescu. Dar în Parlament, majoritatea senatorilor și deputaților alogeni împreună cu cozile de topor românești răspund la comanda politică a celor care i-au ajutat în campaniile electorale, a liderilor de partid și de grupuri parlamentare, dar mai ales a asasinilor politici și economici care au subjugat și jefuit Poporul Român și România, după decembrie 1989.

În rezumat, tentativa de suspendare a președintelui României, în paralel cu excluderea din PSD și schimbarea din funcția de președinte al Senatului a domnului Mircea Geoană, precum și valorile de rețineri și arestări anunțate pentru Sărbătorile de Iarnă pentru mulți primari și președinți de Consilii Județene, proveniți de la Putere și din Opoziție, sînt menite să abată atenția populației de la următoarele etape pregătite sau în derulare și care fac parte din Holocaustul împotriva românilor:

1) Pregătirea cadrului legal pentru exproprierea românilor din România de către străinii care au obținut sau vor obține, de la Agenția Națională pentru Resurse Minerale (ANRM), licențe de exploatare a resurselor miniere. Print-o procedură specială și foarte rapidă, titularii licențelor de exploatare minieră devin proprietari pe suprafețele ce le-au fost atribuite și, în numele Statului Român, îi expropriază pe proprietarii aflați pe acele terenuri. Așa-zisa propunere legislativă de modificare a Legii minelor nr.85/2003, care modifică și completează Constituția României și încă 6 legi, a fost inițiată, în martie 2009, de un senator PSD și un senator PDL. Propunerea legislativă a fost votată în Senat de senatorii PDL, PSD, PNL, UNPR, UDMR și PC, fără niciun vot împotriva! Textul de lege votat în Senat staționează la Camera Deputaților pînă după alegerile parlamentare din 2012, cînd este programată votarea acestei legi și apoi aplicarea ei rapidă în anii 2013 și 2014, cînd urmează ca milioane de proprietari din România să fie expropriați de către străinii care au licențe de exploatare pentru bogățiile naturale ale Poporului Român.

Această propunere legislativă susținută de PDL, PSD, PNL, UNPR, PC și UDMR este ținută la mare secret, este obstrucționată mediatizarea ei și se evită

organizarea unor largi dezbatere publice. Liderii PSD, PDL, PNL, UNPR, PC și UDMR știu că dacă află milioanele de români care vor fi expropriați ce le este pregătit, nu numai că nu vor vota cu aceste formațiuni și le vor scoate în afara Parlamentului, dar pînă la alegeri ar ieși populația României în stradă, pe lîngă miile de cetățeni nemulțumiți de: frigul din locuințe; foamea la care sînt supuși; neplata salariilor; pensiile de mizerie; tăierea ajutoarelor sociale; lipsa locurilor de muncă; jefuirea bogățiilor naturale; corupția generalizată; creșterea prețurilor la încălzire, carburanți, gaze naturale și energie; datoriile externe uriașe și dobînzile anuale de 2-4 miliarde euro. Pe surse, s-a aflat că peste 20 la sută din suprafața României a fost dată străinilor care sînt titulari ai licențelor de exploatare a resurselor minerale. Acordarea acestor licențe de exploatare continuă la ANRM pe bandă rulantă, iar DNA nu se autosizează pentru actele de corupție.

2) Vînzarea pămîntului românesc la străini a fost pregătită de Regimul Iliescu și continuată de Regimurile Constantinescu și Bănescu. În timp ce în Israel, în multe țări arabe și unele de pe alte continente este interzisă vînzarea pămîntului la străini, în România post-decembriștă a fost pregătit cadrul legal și este încurajată vînzarea terenurilor arabile, a livezilor și viilor, a pășunilor și fînețelor, precum și a fondului forestier la străini, mai ales la evrei sau la interpuși ai acestora. Neoficial, se știe că au fost vîndute străinilor și la prețuri derizorii peste 2 milioane hectare din pămîntul strămoșesc. În 21 noiembrie a.c., ministrul Agriculturii, Valeriu Tabără (fost P.U.N.R., P.N.R. și acum la PDL) a declarat că știe despre vînzarea a peste 700.000 ha de teren agricol la „agricultori” din Irak, Liban, Siria, Iordania și Iran. Era mulțumit ministrul Tabără că prețul terenului a crescut de la 1.500-2.500 euro/ha la 4.000-5.000 euro/ha, fiind de 10-40 ori mai mic decît în alte țări. Ministrul Agriculturii a uitat să-i menționeze pe cei mai mulți și pe cei mai interesați investitori, pe sutele de mii de evrei din Israel și alți evrei din numeroase țări din Europa, America de Nord și de Sud, din Asia, din Africa și Australia care au cumpărat, cumpără și vor să cumpere multe hectare de pămînt din România, lăsat moștenire Poporului Român de către strămoșii noștri mult milenari și apărât de Eroii Neamului.

Pentru a grăbi vînzarea programată a pămîntului din România la străini, în special la evrei, Guvernul Boc V a pregătit proiectul unei ordonanțe de urgență care va introduce, din anul 2012, un impozit mare pe terenurile agri-

cole necultivate. Scopul acestei OUG nu este să-i determine pe proprietari să cultive terenurile, ci să-l vîndă la străini. Se știe că, la începutul anului 1990 în România era exploatăată și valorificată toată suprafața arabilă, existau unități agricole moderne, atît de stat cît și cooperatiste, stațiuni de cercetare agricolă, o industrie românească de tractoare și mașini agricole, combinate chimice, un sistem național de preluare și valorificare a producției agricole, o industrie alimentară, piețe stabile externe pentru exporturile de produse agricole românești.

Acum, după 22 de ani, în mod programat și împotriva Interesului Național, toate au fost făcute praf și pulbere! Sînt peste 4 milioane ha de terenuri agricole nelucrate de mulți ani, iar 70-80% din necesarul de alimente pentru populația României se importă. De toate acestea nu răspunde nimeni, iar cei vinovați de acest dezastru, de subminarea economiei naționale, fac cu schimbul în alcătuirea majorităților parlamentare și în Guvernul României! Odată cu introducerea noului impozit pe terenurile agricole necultivate se va ajunge ca proprietarii acestora (oameni în vîrstă și fără posibilități materiale, precum și cei plecați în străinătate la muncă) să le vîndă la străini.

Astfel, după paravanul suspendării președintelui Bănescu, Puterea și Opoziția sprijină proiectul „Israel în România”! În această situație, românii trebuie să acționeze uniți pentru zădărnicierea proiectului „Israel în România”, un plan de o ferocitate nemaîntîlnită în Europa. Holocaustul antiromânesc este evident și ne bîntuie! În cadrul acestuia, datele personale ale cetățenilor români au fost transferate statului Israel pentru „păstrare în siguranță deplină”. În acest domeniu nu există reciprocitate între Statul Român și Israel. Se știe că, statul Israel nu are o Constituție scrisă, ci mai multe legi de bază, din care Parlamentul României refuză să se inspire. Semnificativ este faptul că deși în București și în alte multe localități din județe au avut loc sau sînt programate diferite acțiuni de protest ale cadrelor didactice, pensionarilor, studenților, crescătorilor de animale, revoluționarilor etc. totuși liderii PSD, PNL și PC de la nivel central și local, precum și parlamentarii acestor partide politice nu se alătură manifestanților și nu le cer cetățenilor nemulțumiți de Regimul Bănescu-Isărescu-Boc să iasă în stradă, nici măcar acum cînd prin Legea asistenței sociale au fost tăiate 45 ajutoare pentru peste cinci milioane de oameni.

Se extinde genocidul împotriva a milioane de români care vor fi omorîți cu zile în următorii doi, trei ani...

Prințul Charles, Transilvania și revizionismul maghiar...

Romeo Tarhon

Desele vizite pe care prințul Charles, moștenitorul tronului Marii Britanie, le face în Transilvania au devenit deja o obișnuință. Slăbiciunea sa pentru această parte de Românie este notorie în toată Europa. Atleța Sa Regală s-a îndrăgostit, se spune, de frumusețile naturale și arhaice pe care nu le mai găsește în țara sa. Ce ar fi rău în asta?

Din contră... Pentru Transilvania el poate fi – dacă cumva nu este deja – un înfocat susținător al frumuseților tursice și a dezvoltării unei adevărate industrii turtice în mediul rural transilvănean.

Este adevărat că, în ultima vreme, prin mass-media românească, au apărut și unele comentarii tendențioase, chiar răutăcioase, la adresa prințului, unele lansând chiar ideea că ar putea deveni „Carol al III-lea al României” etc. Comentând toate acestea, Rodica Culcer, la „Întrebările săptămânii” din „Formula AS”(nr. 995(45) 17-24 noiembrie a.c.) le pune pe seama actualei situații politice din țară, a unei totale intoleranțe ce s-a născut între putere și opoziție, care a condus la nașterea unei „logici pervertite”, conform căreia orice veste bună trebuie omorâtă din fașă pentru ca nu cumva să se transforme într-un atu pentru guvern, în speță pentru ministerul turismului. „Să nu cumva să se contabilizeze frumusețile Carpaților în avantajul guvernului Boc”, zice dumneaei.

Până într-un loc, Rodica Culcer poate avea dreptate, mai ales în privința pericolului care ne paște – nu numai pe plan turistic, ci în toate ramurile vieții economico-sociale – din cauza „virusului contestării gratuite și al urii care s-a insinuat în mentalul colectiv, precum și a lipsei totale de colaborare dintre putere și opoziție”. Simțim cu toții acest „virus” de pe urma căruia am tras deja și vom trage încă multe ponoase.

Ceea ce vreau să pun eu în discuție, în legătură cu vizitele prințului Charles în Transilvania este cu totul altceva decât ceea ce s-a scris și s-a vorbit până în prezent. Anume că aceste vizite au fost deja și vor fi din plin exploitate de către mișcarea revizionistă maghiară, din țară și de peste hotare. Oare nu și-a pus nimeni întrebarea: de ce toate aceste vizite s-au făcut și se fac doar în Transilvania? Și de ce aceste vizite au vizat și vizează numai o anumită zonă geografică a Transilvaniei?

În declarațiile sale, prințul Charles spune că s-a îndrăgostit, pur și simplu, de acest „loc al mitului și al legendelor”, care este Transilvania. Am toate motivele să nu-i pun la îndoială bunele sale intenții,

după cum spune și Rodica Culcer, anume de a ajuta cu banii săi măcar „câteva sate săsești și ungurești, transformând promovarea meșteșugurilor tradiționale, practicate în armonie cu natura, într-o sursă decentă de venit”. Mișcarea revizionistă maghiară, prin organizațiile sale(UDMR, PCM, CNM etc.) a fost însă, cum se spune „pe fază”, exploatând aceste vizite în folosul ei, astfel încât prințul Charles a devenit, desigur fără nici o intenție și fără să-și dea seama, un fel de unealtă nevinovată pe care revizionismul și iredentismul maghiar o folosește pentru a-și atinge scopul: autonomia ținutului secuiesc. Nu întâmplător Marko Bela se arăta atât de bucuros când s-a referit la vizitele prințului, în care n-a pomenit nimic despre România, ci doar de Transilvania și de „ținutul secuiesc”: „Ce bine că există un prinț Charles care în sfârșit a spus că Transilvania este un tezaur turistic.

Și-a dat seama că este important să vii în Secuime ca turist, pentru un prinț de Wales nu este așa de dezonorant să cumpere castele și să locuiască în Ținutul Secuiesc”. De asemenea, una din vizitele prințului a fost atent pregătită de contele(Avem iarăși conți unguri în România!) Tibor Kalnoky, din Valea Zălanului, iar programul acesteia a rămas secret! Și, rămânând la aceeași idee, prefectul Covasnei, Gyorgy Ervin, afirma că „județul Covasna este atractiv pentru prințul Charles”.

Așa se face că, din întâmplare sau nu – eu spun că nu! – prințul Charles și-a cumpărat proprietăți numai în localități din estul Transilvaniei, locuite în majoritate de unguri (Secuiei, după datele recentului recensământ, au cam dispărut de prin secuime, au rămas doar ungurii. Cu toate acestea se vorbește despre „autonomia ținutului secuiesc! Adică un „ținut secuiesc” fără secuii!): la Viscri în jud. Brașov, la Valea Zălanului în jud. Covasna, la Malancrav în jud. Sibiu, unde a cumpărat conacul Apaffy; la Sângeorzul de Pădure în jud. Mureș, unde s-ar zice, că și-ar fi găsit și niște îndepărtate legături de sânge. Alteori a declarat că ar fi coborât din neamul lui Vlad Dracul.

Sigur, aceste chestiuni sunt mai puțin sensibile pentru cei de dincolo de Carpați. În schimb, pentru noi, românii ardeleni, ele nu constituie niște simple întâmplări. Fiindcă nu putem să nu ne întrebăm cum de atenția prințului Charles nu a fost atrasă și de niște localități românești din Transilvania, cele din munții Apuseni, de exemplu, ori cele din Maramureș, unde ar fi putut găsi niște realități cu mult mai frumoase și mai ales arhaice decât cele din zonele menționate deja. Dacă cineva

ar fi avut grijă de acestea, desigur el și-ar fi îndreptat pași și spre acolo. Nu a făcut-o nimeni. În schimb, au făcut-o alții, interesați în cel mai înalt grad, să tragă folose de pe urma prințului Charles. Nu știu dacă trebuie să-i condamnăm pe ei, ori mai degrabă pe noi, fiindcă am rămas doar simpli spectatori la toate acestea.

După cum aceeași nepăsare se manifestă și în alte chetiuiri grave ce privesc Transilvania, mai ales acum când România se află sub o adevărată dictatură udemeristă, care practică din plin și cu folos șanatajul politic, profitând de miopia și de prostia aliaților politici. Oare să ne mai mirăm deci de, mai ales în ultimul timp, presa de limbă maghiară din România, nici din întâmplare nu mai amintește nimic despre România, ci doar de Transilvania, ca și cum aceasta ar fi un teritoriu care nu mai are nimic în comun cu țara în componența căreia a intrat în 1918. Așa au apărut vechile organizări teritorial-administrative ale „scaunelor secuiești”, iar în cele două județe „secuiești”, Covasna și Harghita, și o parte a județului Mureș, acestea sunt cele care hotărăsc ce și cum să se facă.

De altfel, mai nou, s-a lansat o nouă „strategie” de esență revizionistă: nu prea se mai vorbește despre „autonomie secuiască”, ci de o „patrie secuiască”, fiindcă „maghiarii din Ardeal au interese speifice! Iar pentru toate noile „găselnițe” pe care revizionismul maghiar le lansează „pe piață” își caută imediat și susținători, nu în interior, ci în spațiul european, fiindcă europenii – care prea puțin știu ei despre realitățile istorice de la noi – trebuie să afle că Transilvania este un pământ unguresc, care a fost răpit Ungariei de către români, un popor „cu o cultură putredă și coruptă”(BBS); că „orașele maghiare din Transilvania au fost românizate prin milioane de coloniști români mutați în Transilvania, în timp ce mulți unguri au fugit ori au fost puși pe fugă” (Tokos Laszlo); că „țelul nostru este ca Transilvania să se unească cu Ungaria”(Mișcarea tinerilor din cele 64 de comitate) etc.

De altfel, de-a lungul deceniilor care au trecut de la 1918, scopul revizionismului „maghiar nu a fost altul decât acela de duce un război psihologic împotriva României. „Propaganda maghiară a știut (și știe,n.n.) în așa măsură să-și imprime opinia sa în conștiința publică a Europei, încât face posibile unele concluzii false și unele aprecieri eronate”. S-ar părea că, fără voia lui și fără să-și dea seama, prințul Charles a devenit și el un „pion” prin care această propagandă își poate duce scopul la bun sfârșit..

Republica Moldova sau de ce nu susțin PNL...

Ilie Bratu

Pe site-ul PNL, în preajma Congresului III al Partidului, au fost publicate proiectele de Statut și Program ale acestuia. Le-am studiat foarte atent, în speranța că mă voi regăsi în aceste principii și nu va mai fi nevoie de un nou Partid Unionist, Partidul Reîntregirii Naționale. În timp ce obiectivul principal, stipulat în Statutul PNL, este Unirea R. Moldova cu România, cităm, „Partidul promovează imperativul reîntregirii neamului românesc, prin lichidarea consecințelor juridice ale Pactului criminal Molotov-Ribbentrop, ca să se restabilească adevărul istoric pentru partea poporului român ce locuiește în frontierele legale ale Republicii Moldova, recunoscute de ONU, după proclamarea Independenței față de URSS. PNL pledează pentru unificarea „pe cale pașnică, democratică” a celor două state românești, adică pentru Unirea Republicii Moldova cu România, drept cea mai scurtă cale de desprindere de sfera de influență rusească și de accedere rapidă în NATO și UE (pag.52), totuși, Programul PNL, care ar fi trebuit să traseze planul de acțiuni în vederea implementării acestui obiectiv, este în realitate un program cap-coadă de consolidare a statului Republica Molotov-Ribbentrop. „PNL consideră că Republica Moldova are nevoie de un ritm economic de creștere economică de minimum 10-15 la sută anual, pe o perioadă de timp îndelungată, pentru a se apropia de standardul european de viață (pag.14); PNL se pronunță pentru consolidarea statalității Republicii Moldova în formula celui de-al doilea stat românesc. Partidul acceptă cedarea unei părți din suveranitatea statală doar în cazul formării Uniunii Interstatale România – Republica Moldova și al aderării Moldovei la UE ca prima etapa spre unificarea celor două state „România și Republica Moldova (pag.19); PNL va solicita suportul României și al structurilor europene pentru a se acorda cetățenia română tuturor locuitorilor de pe ambele maluri ale Nistrului, ceea ce va contribui la integrarea populației aflate sub regim separatist în primul și în al doilea stat românesc, ca și în spațiul euroatlantic.

P N L pledează pentru reîntregirea cât mai rapidă a spațiului românesc de pe ambele maluri ale Prutului, însă consideră că statul actual Republica Moldova trebuie să avanseze spre procesul de reîntregire în paralel cu modernizarea și europeanizarea sa, conform standardelor euratlantice și angajamentelor asumate prin Pactele semnate cu NATO și UE (pag.19); Construcția statală trebuie modernizată în vederea integrării europene (pag.20); Republica Moldova este parte integrantă a spațiului cultural european și integrarea plenară și fără echivoc a țării în structurile europene constituie efortul principal în asigurarea unui loc firesc în noua arhitectura europeană (pag.24); Partidul pledează pentru continuarea reformei în domeniul militar, pe baza unei concepții ce prevede transformarea armatei în Republica Moldova în una profesionistă, cu militari angajați pe baza de contract, care să fie compatibilă ca spirit, practici, dotare, cu standardele NATO (pag.24); PNL se pronunță pentru aderarea Republicii Moldova la NATO, ca garanție a securității naționale, a suveranității și a independenței statale (pag.24); Partidul acordă prioritate absolută integrării euratlantice/europene a Republicii Moldova, prin aderarea plenară la structurile politice, economice și de securitate ale Europei (pag.25); Această sarcină se poate realiza cel mai lesne prin sprijinul din partea României prin Unirea cu România cu care, în prima etapă, se vor stabili relații speciale și privilegiate și cu care ne vom regăsi – în cadrul comunității europene – în spațiul cultural și de limbă comună (pag.26); PNL se pronunță pentru constituirea Uniunii Interstatale România Republica Moldova..., acordarea cetățeniei române tuturor locuitorilor celui de-al doilea stat românesc, indiferent de naționalitate. Transnistria, ca parte inalienabilă a Republicii Moldova, va rămâne în antecamera Uniunii Europene și va beneficia automat de avantajele aderării din momentul reglementării definitive a conflictului (pag.27); Republica Moldova va porni în aceste relații de la realizarea sarcinilor fundamentale de consolidare a statului și de regăsire a sa în familia euratlantică/europeană.

Câteva constatări:

- 1) PNL își zice în continuare acestei anomalii istorice R. Moldova „țară”, în timp ce adevărata noastră țară (Patrie) este România în frontierele ei firești de până la ocupația rusească din 1940;
- 2) PNL limitează termenul de „național” doar la spațiul cuprins de R. Moldova, pentru cei din PNL, „național” terminându-se la Prut;
- 3) PNL vede ca și până acum Unificarea celor două state românești prin acordarea cetățeniei române tuturor locuitorilor de pe ambele maluri ale Nistrului și prin crearea Uniunii Interstatale România-Republica Moldova. Ambele aceste obiective sunt, pe cât de periculoase, pe atât de păguboase; ele, de fapt, urmăresc consolidarea statului R. Moldova și depopularea acestor teritorii de România;
- 4) Pentru PNL integrarea plenară și fără echivoc a țării în structurile europene constituie efortul principal în asigurarea unui loc firesc în noua arhitectura europeană;
- 5) Iar poziția PNL în problema teritoriilor de la est de Nistru aduce a cu totul altceva, numai a patriotism nu; „Transnistria, ca parte inalienabilă a Republicii Moldova, va rămâne în antecamera Uniunii Europene. Cine zicea că planul Belcovschi nu are susținători și în Republica Moldova?
- 6) PNL consideră că ne vom regăsi (cu România) în cadrul comunității europene, în spațiul cultural și de limbă comună, și se pronunță pentru aderarea R. Moldova la UE ca „stat independent) la prima etapă spre unificarea celor două state;
- 7) Proiectul „Partidul Reîntregirii Naționale” este mai actual ca oricând! Ar mai fi multe de spus, dar las și pe alții să se pronunțe.

Captivi tupeului de senator

Cezar A. Mihalache

La început am crezut că s-a făcut dreptate. Am crezut, am sperat chiar, deși creștinește nu e frumos să te bucuri de răul altuia (dar cum insul de pricina nu e creștin el cu propria-i făptură, darmitate cu restul românilor, am zis că îmi va fi iertat păcatul bucuriei), că se va fi făcut dreptate.

Am sperat că „tirul” de care s-a izbit să fi fost măcar plin cu bustenii din pădurile pe care le defrișează de două decenii încoace de pe coama melegurilor noastre, să înțeleagă esența mesajului. Apoi, am aflat că e bine sănătos. În fine, mici julturi, câteva oase rupte ici-colo (oricum, nu atâtea câte ar fi meritat pentru cele câte zeci de hectare de păduri sănătoase defrișate).

Totuși, tot am sperat...

Am sperat să fi înțeles ceva din întâmplarea trăită. Dar, de unde... Cu stupoare am constatat că, departe de a avea măcar o remușcare, de a-și pune un semn de între-

bare după ce va fi scăpat dintr-o cumpănă a vieții, tot el a fost cel ce ne-a luat de sus.

Cu tupeu, deși nu se impunea o asemenea intervenție, a apelat ambulanța aeriană „smurd” pentru a fi dus de urgență la București. Chiar dacă o deplasare cu avionul sanitar nu se impunea nici măcar cât negru sub unchia piciorului rupt, ci, mai nimerită, ar fi fost o ambulanță auto, senatorului nu i-a căzut bine să meargă pe șoselele țării. Așa că a venit cu avionul.

Și am fi trecut poate și peste această obrăznicie, ce mai conta un decont în plus, ce mai conta că poate altcineva avea într-adevăr nevoie de un transport medical aerian? Dar, când din cauza pretențiilor lui de senator, o ambulanță aeriană a așteptat vreme de zeci de minute, având la bord un copil cu arsuri, pentru a putea decola spre București, este parcă prea de tot.

Oricum, aveam deja dovada tupeului lui Verestoy Attila prin apelarea la transportul medical aerian pentru câteva fracturi... Dar să ți aparatul la sol, „în așteptare”, pentru a ajunge la bord, este

forma supremă de nerușinare și desconsiderare. Iar motivația șefului smurd, care s-a justificat că oricum aparatul zbura la București, este dincolo de minima logică a unui om care gândește în termeni normali. Pentru că, a pune în balanță viața unui firicel de iarbă cu „nevoile” unei buruieni care a „infestat” pădurile țării este doar parte a exercițiului de lingușire a puterii...

Da, poate că, într-un fel, senatorul trebuie apreciat pentru faptul că, spre deosebire de șeful statului, de exemplu, cu care a împărțit adesea gulașul secuiesc (și nu numai...), nu a plecat totuși spre clinici străine. Viena, Budapesta... Dar nu ar trebui să-l laudăm prea mult, căci, evident „smurd”-ul nu-l putea duce acolo, iar Budapesta, cât i-ar fi fost ei de drag de el, nu l-ar fi transportat gratuit la nici unul dintre spitalele sale.

Dar la noi... E simplu! Cu legitimația de senator pe post de factură, cu tupeul, tot de senator!, pe post de impunere a deciziei de a amâna decolarea, chiar dacă era vorba de transportul medical prioritar al unui

copil, se poate orice.

Acum, că se simte mai bine, senatorul ar trebui să-și ceară scuze. Măcar familiei copilului ținut la sol de tupeul său. Pentru situația în care acesta a fost pus, chiar dacă a existat doar un risc minim de agravare a stării în care acesta se afla. Deși, fiind vorba de un bolnav cu arsuri este puțin probabil să fi vorbit, la acel moment, de „riscuri minore”, altfel nu se impunea nici transportul aerian, nu?!
La fel ar trebui să facă și șeful smurd pentru decizia luată. Pentru că a demonstrat, fie și indirect, că nici unuia dintre cei ce decid astăzi în România nu îi pasă de pruncii acestei țări. (Și atunci, cum să te mai aștepti ca mamele să mai primească lapte praf gratuit pentru copii? Cum să te mai aștepti ca în această țară să fie tratați cu prioritate în spitale? Și cum să te mai miri că nu numai că dispar spitalele, desființate de trădătorii de sub pecinginea portocalie a puterii, dar se caută și mijloace de asigurare la tarife de lux pentru amărăștenii, pentru o minimă asistență medicală, și prețuri

„de fițe” pentru cei bogați?).

Evident, nimeni nu o să-și ceară scuze! Nici senatorul UDMR, nici șeful Smurd, nici ministrul maghiar al sănătății... Și nici altcineva de la putere... Dar, derularea acestui caz, în care un prunc sărac, așa cum e țara, a fost lăsat să aștepte (tot aidoma țării) să ajungă cel puternic și bogat la bord (familia copilului trebuind pesemne să se simtă onorată de transportul lângă o asemenea „personalitate”) este exact reflexia la scară mică a faptelor care se produc în mod cotidian sub dăra verzui-portocalie pe care o supură această putere în lehamitea și desconsiderare ei față de țară.

Este modul în care este tratată întreaga țară de către acești „verestoi” de la putere. Întâi ei, ciocoi, cu binele și felul lor de a împărți lucrurile, și abia apoi, „prostimea”. Întâi ei, acești neofanarioți, și abia apoi talpa țării pe care se sprijină ei în huzurul exercitării puterii....

Încă o „țară” în România: „țara Ceangăilor”

Ilie Șandru

Scriam, nu demult, despre „inventivitatea” iredentismului maghiar din România, care are o vocație extraordinară în a inventa mereu alte și alte „formațiuni statale” pe teritoriul României.

Despre „țara secuilor” a auzit toată lumea, în care se va naște viitorul „ținut secuiesc autonom”, ce, musai, trebuie să se înfăptuiască. Va fi ca un fel de insulă a șerpilor în mijlocul României! Mai nou, a apărut încă o „țară”, care, chiar dacă deocamdată, nu-și revendică autonomia tot pe criterii etnice, aceasta nu va întâzia prea mult, dat fiindcă iredentismul maghiar n-are odihnă când e vorba de astfel de revendicări. Este vorba de „țara ceangăilor”. „Nașul” acesteia este Antal Arpad, primarul municipiului Sfântu Gheorghe, care, în urma recentului recensământ, a

făcut o descoperire extraordinară, anume că în orașul ce-l păstorește trăiesc peste 100 de cengăi. Făcând dumnealui această grozavă descoperire, i-a venit și o idee nemaipomenită, anume că ar fi cât se poate de binevenit un parteneriat între „ținutul secuiesc” și „țara ceangăilor”, vecină. Unele ziare au reacționat imediat, descoperind în acest parteneriat transcarpatin o dorință ascunsă pentru a se crea un așa-zis „coridor către Moscova”.

Dacă ținem seama de tradiționalele legături de prietenie dintre Budapesta și Moscova, în cadrul cărora s-a

realizat, de-a lungul vremii o adevărată „coalitie alb-roșie” împotriva României, atunci nu trebuie să socotim această ca fiind o simplă invenție gazetărească. Coalitia de care vorbeam s-a născut încă de pe vremea regimului comunist al lui Bela Kun, din 1918, când cele două armate „revoluționare”, cea rusă și cea maghiară, trebuiau să facă joncuțiunea spre a ataca armata română și astfel „să se realizeze o cale de contact între Ungaria sovietică și Rusia sovietică”.

Cu ocazia crizei cehoslovace din 1938, Moscova și-a declarat față „sprijinul pentru iredentismul teritorial al guvernului lui Horthy”, „uitând” că acesta era dictatorul care a pus temelia solidă a fascismului european. De fapt, tot o formă a acestuia era și dictatura roșie, comunistă, instaurată în Rusia, după 1918.

Mai apropiate de vremurile noastre au fost acțiunile iredentiste ale Ungariei din vremea când eram „tovarăși”, uniți în cadrul Tratatului de la Varșovia. Acest lucru nu i-a împiedecat pe „tovarășii” de la Budapesta să desfășoare acțiuni iredentiste împotriva statului român. Așa, de exemplu, în 1946, conducerea superioară de partid și de stat a Ungariei dădea instrucțiuni „elementelor noastre de încredere” din România, „care trebuie să se infiltreze în PCR pe orice cale posibilă, unde să activeze apoi intens, într-o manieră disciplinată, pentru a câștiga încrederea și a obține funcții importante mai ales în administrația de stat”.

Iată cum se „leagă” niște evenimente care nu au fost întâmplătoare, așa cum nu sunt nici cele puse la cale de iredentimul maghiar din zilele noastre. Așa s-a născut și „țara ceangăilor” și, odată cu ea și acel „coridor către Moscova”.

Întorcându-ne la realitatea existentă și lăsând la o parte invențiile fatomice ale lui Antal Arpad, se știe că în Moldova, mai ales în zona Bacăului, sunt câteva localități „ceangăiești”, în care funcționează, în paralel, școli cu limba de predare română și cu limba de predare maghiară.

Unele dintre acestea din urmă nu sunt autorizate. Tocmai înspre această stare de lucruri dorește să se îndrepte și viitorul „parteneriat secuiesc-ceangăiesc”, la care gândește Antal Arpad.

„În bugetul de anul viitor vom aloca o sumă de bani pentru acest proiect, împreună cu cei de la Consiliul Județean Covasna. Probabil că vom înființa o asociație, prin care va demara programul, și cu toate risurile pe care le implică, tind să cred că scopul este unul nobil, care merită acest sacrificiu. Vor fi cu siguranță voci care se vor întreba de ce cheltuim banii pentru acest lucru, dar ne asumăm acest risc”.

Așa a declarat domnul

primar de la Sfântu Gheorghe, unul dintre cei mai înverșunați lideri ai revizionismului și iredentismului maghiar din România.

Luând cunoștință de declarațiile lui Antal Arpad, Asociația Romano-Catolică din Moldova „Dumitru Mărtinaș”, una dintre vocile cele mai autorizate a-și spune părerea în chetionile ceangăiești, se întreabă, pe bună dreptate, cum pot fi gândite și chiar realizate programe antiromânești pe banii contribuabilor români?! Motiv pentru care „protestăm și pe această cale împotriva folosirii la adresa membrilor acestei comunități a termenului de „ceangău” și, implicit, a noțiunii de „Țara Ceangăilor”, fără acoperire în plan real, istoric, juridic, administrativ, ori măcar în conștiința comunității” (...)

De asemenea, atragem atenția că prin introducerea orelor de limbă maghiară în școlile din satele catolice din Moldova s-a procedat în mod oficial la o nouă maghiarizare a copiilor care frecventează aceste ore (...)

Se procedează chiar și la o discriminare care duce în mod inevitabil la inechitate între copiii a căror părinți optează să-i trimită la orele de limbă maghiară și majoritatea celorlalți copii, în condițiile în care primii dintre aceștia participă la respectivele ore de limbă maghiară în schimbul unor sume de bani (...)

Participând la aceste ore de limbă maghiară, copiii catolici din Moldova trec deja printr-o „criză identitară”, în condițiile în care profesorii maghiari susțin în mod eronat

identitatea lor maghiară, în total dezacord cu realitatea istorică și faptică actuală, promovând constant istoria și cultura națiunii maghiare în detrimentul celei românești(...).

Consecințele pe termen scurt și lung sunt dintre cele mai grave, iar autoritățile statului român ar trebui să stopeze odată concesiile față de susținătorii intereselor străine(...). Ne întrebăm, în același timp, dacă românii din județul Covasna (a căror procent depășește totuși 26 la sută!) sunt de acord ca din banii lor să fie finanțate programe antiromânești din zone nemaghiare.”

Noi am mai adăuga că și în cazul de față, ca și în atâtea altele, este vorba despre o disoluție gravă a autorității statului, incapabil să-și impună puterea, pentru ca țara aceasta să nu mai fie un fel de sat fără câini, în care vine cine vrea, spune ce vrea, pleacă cum vrea, fiindcă „democrația românească” este într-adevăr una „originală”, încât, voba ceea: ca la noi, la nimeni!.